

νιφαδοειδής, 2. (κατακρήμνισμα. εξανθήσεις.) Θ. Ἀφεντ. 76. — Ἀν. Κορδ. 88.
νιφαδοστρόβιλος, ὁ. Ῥαμπ. 84.
νιφοβολάς, ἡ. Ἄ. Ῥ. Ῥαγχ. 79.
νιφόρη, τά. Γερμ. Schneberge. Δαν. Φλιπ.
νιφόρνεον, τὸ περὶ τὰς Ἄλπεις. Δ. Χαντσ.
νιφοστιβάς, ἡ. Ὀμηρος. — Θρ. Α. Καμαράδ. 83. — Γ. Ἄθ. Λεονάρδ. 85.
νοαπάτη. Ἄκρ. Μαίου 96.
νοηματογνωσία, ἡ. Ἄκρ. 30 Αὐγ. 88.
νοηματογνώστης, ὁ γνωστός Κούμπερλανδ. Ἄκρ. 30 Αὐγ. 88.
νοηματώδης, 2. Κ. Μάνος, 01.
νοημοσύνη, ἡ. Σκαρλ. λ. 56. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Χ. Ἀποστολ. 88.
νοητικότης, ἡ. Ἐστ. 84. — Πλ. Ε. Δρακ. 86.
νοητολογία, ἡ. Μαργ. Εὐάγ.
νοθεύματα, τά. Ἄδ. Κορ.
νοθευτικός, 3. Ἄκρ. 7 Αὐγ. 90.
νοθογένεια, ἡ. «ἐκ νοθογενείας υἱός.» Π. Χιώτ. 63. — νοθογένεια, ἡ. Γερμ. Hybridismus. Σ. Δ. Βάλδ. 90 — Στ. Ἐν. ἐν Βρετ. ἀστ. 5 Φεβρ. 92.
νοθοκομῆϊον, τό. Δ. Ν. Βερν. — Ἑλ. Ὀρολ. 83.
νοθοποιός, 2. Εὐγ. Βούλγ.
νοθοτροφεῖον, τό. Ἑλ. κώδ.
νοθοφανής, 2. (κοσμήματα.) Χρ. Α. Παρμ. 58. — Δέν μοι φαίνεται ἡ λέξις ἐκφράζουσα ὅ, τι ἐπαγγέλλεται.
νομαρχεῖον, τό. Ἑλ. κώδ.
νομαρχεῖον, ὁ. Βελτίωσις Νο. 53.
νομαρχιακοδημαρχικός, 3. Ἄκρ. 8 Μαρτ. 91.
νομαρχιακός, 3. τῆς νομαρχίας. Ἑλ. κώδ.
νομαρχίδια, τά. ὕποκορ. τοῦ νομάρχης. Ἄκρ. 11 Ἄπρ. 95.
«νομαρχικὴ διοίκησις.» Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ βιβλίου «Ἑλληνικὴ νομαρχία, ἧτοι Λόγοι περὶ ἐλευθερίας, δι' οὐ ἀποδεικνύεται πόσον εἶναι καλλιωτέρα ἡ νομαρχιακὴ διοίκησις ἀπὸ τὰς λοιπὰς, κτλ.» τυπωθέντος τῷ 1806. Ἴδε Κατάλογ. Α. Βρετοῦ, μέρ. 6'. σελ. 141 καὶ 331. — Φαίνεται ἔμοι ὅτι δηλοῦται ἐκεῖ ἡ κατὰ νόμους ἐλευθέρους ἀρχή. Συγγραφέα τοῦ βιβλίου ὁ Βρετός λέγει Σπυρίδωνα τινά Σπάχον, ὁ δὲ Ἀναστ. Γούδ. ἐν Παραλ. βίωμ τὸμ. 6'. σελ. 14. τὸν Ἴω. Κωλέττην, ἀλλ' ἄνευ βασιμίου ἀποδείξεως οὗτος.
νομαρχίνα, ἡ. Ἐμ. Ῥοῖδ. ἐν Ἐστ. 93.

νομάρχησσα, ἡ. Ν. Κονεμ. 73.
νομαρχο-δημαρχομαχία, ἡ. Ἄκρ. 6 Μαρτ. 91.
νομίδιον, τό. μικρὸς νόμος. Ἄθ. Ῥοντ.
νομικοσυμβουλευσιδής φάσις ζητήματος. Ἄκρ.
νομικοφιλόσοφος, ὁ. Ἰ. Θ. Κυριακός, 89.
νομιμογενής, 2 (πρίγμιπες, Γαλ. principes legitimes.) Εὐρ. ἔραν. 43.
νομιμογράφοι, οἱ. Π. Χιώτ.
νομιμοποιεῖω-ῶ-οῦμαι. Ν. Σπηλ. 26. — Λεξ. νομοτεχν. 40 — Σκαρλ. λ. 56. — Π. Παπαρ. 54. — Π. Χιώτ. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Μ. Ῥενιέρ. 81.
νομιμοποιήσις, ἡ. Ἑλ. κώδ. — Λεξ. νομοτεχν. 40. — Ἰκ. Γ. Λάτρ. 55. — Σκαρλ. λ. 56. — Ἴω. Ζωγράφ. 64. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ἄκρ. 11 Μαίου 96.
νομιμοποίητος, 2. Λεξ. νομοτεχν. 40. — Π. Ι. Χαλικιόπ. 52.
νομιμοφανής, 2. Κωστ. Παλαμ. ἐν «Ἐφ.» 20 Μαρτ. 92. — Ἄκρ. 30 Αὐγ. 94.
νομιμοφανῶς. ἐπὶρ. «Ἐφ.» 16 Νο. 90.
νομιμοφρονῶς. ἐπὶρ. «Ἐφ.» 12 Φεβρ. 90.
νομιμοφροσύνη, ἡ. Γαλ. légitimité. Ἄκρ. 13 Σεπτ. 87. — Timeson ἐν Ἄκρ. 4 Ἰουν. 96.
νομιμόφρων, 2. Γαλ. legitimiste. Σκαρλ. λ. 56. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἐφ. — νομιμοφρονέστερος, 3. Ἄκρ. 29 Ἄπρ. 95.
νομιμοφυλακή, ἡ. Γρ. Χαντσ. — Ἴδε χωροφυλακή.
νομιματαλλάκτης, ὁ. Κ. Σ. Σταθόπ. Μαρτ. 90 (χειρογρ.)
νομιματικῶς. ἐπὶρ. Ἄκρ. 8 Ἰουν. 94. — Ἰπ. τὸ ἐπιθ. νομιματικὸς ἐν τοῖς Λεξ τῆς ἀρχ.
νομιματίτις νόσος, ἡ. Παλιγ. 28 Ἰαν. 93.
νομιματογλύπτῆς, ὁ.
νομιματογλυφία, ἡ. Ἄ. Ῥ. Ῥαγχ. 65.
νομιματογνωμοσύνη, ἡ. Ἐφ. Κυδ. — Ἰ. Ν. Σδορ. 88.
νομιματογνώμων, ὁ. Ἑλ. κώδ. 67. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89. — **νομιματογνωσία**, ἡ. «Ἐφ.» 14 Ἰαν. 89. — Μ. ἐν Πρωτὰ 24 Ἰουλ. 98.
νομιματογνώστης, ὁ. Ἴω. Ν. Σδορ. 88. — Ἰρις Βουκουρεστίου. 10 Φεβρ. 88. — «Ἐφ.» 31 Ὀκτ. 89.
νομιματογραφία, ἡ. Κυρ. Καπετ. 08. — Ν. Κοντ. λ. 89.
νομιματοδιαφορά, ἡ. Ἄκρ. 21 Ἰουνίου 88.

